

این قطعه " خاک اولیا" در زمان تجاوز روسها سروده شده بود (قندهار سال 1980 عیسایی بالای قبر "میر ویس خان هوتکی) .
اینک بعد از سالهای دور ، دیده میشود که اوضاع از بدتر شده است و هیچ کشایشی به حال ملت و مردم ما نیامده است .
جای روسهای را امریکایی هاو جای نوکران روس را ، مزدبگیران امریکایی پُر کرده است .
تاسف اینکه مزدوران و مزدبگیران اجنبی نه از تاریخ آموخته اند و نه از سه دهه اخیر .
باری جای دارد که آنرا با اندک تغییری دو باره بخوانیم .
فرهاد لبیب

خاک اولیا

ایندم که آفتاب غم انگیز و پُر ملال
رو در نقاب قله ای سردش کشیده است
حالا که پرده های سیاه رنگ شامگاه
از شش کران دور ، شده چیره بر افق
ایندم که روز پُر تپش عشق و زندگی
دگر رُخ نهفته است

من در میان جمع به خواب رفتگان دور
اندر فراز تربت "میرویس هوتکی"
ایستاده ام با دل آتش گرفته ام
تا آنکه با مزار ویم گفتگو کنم

.....

آری! من جنون زده با این غبار سرد
گویم سخن چنین

"میرویس" ای ستاره والای افتخار !
بر خیز از این مزار

بر خیز کین دیار شهیدان راستین
این دژ استوار و ستم سای آهنین
این سرزمین نیزه و شمشیر آتشین
بی آبرو شده
بی عز و شان و شوکت و بی رنگ و بو شده
بر خیز و واژگونه فخارات خود ببین

آری در این سکوت غم انگیز شامگاه
در شهر بی صدایی بر خاک خفتگان
بر خاست صدا ز تربت "میرویس" در آن مکان
حزین ، اما پُر هیبت سنگین و استوار

.....

هان ای پسر شنو
غمگین و دلشکسته و درد آشنا مباش

این "خاک اولیاست"
این قلب آسیاست
این زادگاه "جامی" (1) و "نعمان" (2) کابلیست
این سرزمین "ادهم" (3) و "مولای رومی" (4) است
بشنو از آن یلان
از "قارن هراتی" (5) و "یعقوب لیث" (6) ما
این آب و خاک تو
سترون نگشته است
این سر زمین "اکبر" (7) و "ایوب" (8) و "مسجدی" (9) است
این زادگاه "ناهد" (10) و "میرمن ملالی" (11) است
این خاک و آب تو نازا نگشته است
مگذار لواء خشم به پای ملال ها

.....

این کوه و دشت به دشمن خود جز دریغ و درد
حاصل نداده است

این آبدار دره و دریا و بیشه ها
غیر از شکست و خواری گردن خمیده گی
به خصمش نمی دهد
این زادگاه تو "افغانستان" تو
سوگند به ذات پاک خداوند این جهان
آزاد میشود ، آباد میشود
در عرصه ای جهان
او باعث شکستن بیداد میشود
آری تو ای پسر !
غمگین و دلشکسته و درد آشنا مشو
مگذار لواء خشم به پای ملال ها

00000

- 1 - حضرت عبدالرحمن جامی
- 2 - حضرت ابو حنیفه غازی
- 3 - حضرت ابراهیم ادهم
- 4 - حضرت مولانا جلال الدین بلخی
- 5 - قارن هراتی مردی که مقابل اعراب جنگید و در شبخونی کشته شد
- 6 - یعقوب لیث صفار
- 7 - وزیر اکبر خان غازی
- 8 - غازی ایوب خان فاتح جنگ "میوند"
- 9 - غازی میر مسجدی خان کوهستانی
- 10 - ناهید دختر آزاده کابلی که در تظاهرات علیه تجاوز روس شهید شد
- 11 - میرمن ملالی علمبردار جنگ میوند

